

noget andet — paa Programmet af 1872, saa maa de om det, men det er uforsvarligt, saaledes som Perspektiverne og Udsigterne tegner sig for vor Stilling indenfor Verdensøkonomien, hvor saa meget er vendt op og ned, og saaledes som den politiske og økonomiske Udvikling ude i Verden gaar, thi den gaar sandelig ikke efter de blide Linier, som man herhjemme, saamænd ogsaa fra vor Side, inderlig gerne vilde ønske var de dominerende, medens Sandheden er, at de er afløst af ganske anderledes haarde, egoistiske og selvgoede Principper, der gaar ud paa at henvise enhver til at være sig selv nok.

Det ærede Medlem Hr. Slebsager var til sidst igen inde paa Tolddiktaturet og opholdt sig stærkt ved en lille indskudt Bemærkning, jeg havde gjort om, at vort foreløbige Forslag ikke havde passeret Rigsdagstrykkeriet. Jeg skal ikke hænge mig saa stærkt i Ordet Rigsdagstrykkeri, jeg vilde dermed blot sige, at det ikke var vort endelige Forslag, men vort foreløbige Forslag, og i det havde vi delt Lovforslaget i 2 Dele: et Afsnit, der angik Krisetoldsatser, hvori der stilledes ganske bestemte Forudsætninger, som, naar de var opfyldt, automatisk vilde bemyndige Finansministeren til at gøre det og det, og saa et andet Afsnit, ifølge hvilket Finansministeren efter Godkendelse af et specielt Udvalg kunde etablere Forhandlingstoldsatser. Dette specielle Udvalg var ingenlunde Industriudvalget, hvad det ærede Medlem Hr. Slebsager nu synes at mene, det var det Partiernes Erhvervsudvalg, som Venstre selv har været med til at nedsætte og kræve nedsat, og som bl. a. har den Opgave at følge den tyske Toldlov o. s. v.

Men endnu en Gang maa jeg sige, at naar vi i dette rent foreløbige Forslag, der altsaa havde Karakteren af en Skitse, havde tænkt os, dog kun for den ene Dels Vedkommende, at Problemet skulde kunne løses ad administrativ Vej, havde vi hertil taget Udgangspunktet i Toldlovens § 4. Hvis det skal være en Forbrydelse at bemyndige en Minister til at foretage visse Toldforanstaltninger overfor Udlandet, vil jeg gerne spørge det ærede Medlem Hr. Slebsager, idet jeg udbeder mig et klart og tydeligt Svar, om Toldlovens § 4, gennemført af den Regering, det ærede Medlem selv var Medlem af, ikke netop giver en klar Bemyndigelse til den til enhver Tid siddende Finansminister, altsaa i dette Tilfælde den højtærede socialdemokratiske Finansminister, Hr. Bramsnæs, til at foretage Toldforanstaltninger overfor Udlandet og gennem kongelig An-

ordning midlertidig forøge en Toldafgift med indtil 75 pCt. af Varens Værdi.

Det er det eneste reelle Tilløb til et Tolddiktatur, der findes i dansk Toldlovgivning, og det skyldes Regeringen Neergaard. De andre Skræmmebilleder, man nu har villet opstille, hører til i Fantasiens Verden — om der har været et lille Tilløb til noget saadant i nogle foreløbige Forslag, skal jeg ikke drøfte nærmere, end vi her har gjort det. Men hvis man endelig vil ind paa dette, maa jeg saa bede om, at man ser paa vort endelige nu foreliggende Forslag, ifølge hvilket Godkendelsen fra et Udvalg, nedsat i Henhold til § 45 i Grundloven, er en Forudsætning for disse Foranstaltninger, medens det eneste Sted i bestaaende dansk Lovgivning, hvor det toldpolitiske Initiativ overlades til Administrationen, findes i § 4 i den Toldlov, som gennemførtes af Venstregeringen Neergaard.

Slebsager: Til det ærede Medlem Hr. Drachmann skal jeg sige, at hvis Straffebestemmelserne i Toldlovens § 4 var tilstrækkelige, hvorfor stillede man saa det Forslag, som er omtalt her i Dag. For saa vilde det jo have været ganske overflødig?

Til det ærede Medlem Hr. Pürschel skal jeg blot sige, at jeg ved jo selvfølgelig ikke, med hvilket diplomatisk Snilde det ærede Medlem har ført sin Valgkampagne overfor den daværende Statsminister, men jeg ved i hvert Fald, at jeg for mit Vedkommende og mange andre ud over Landet mødte voldsomme Angreb fra konservativ Side, fordi vi ikke vilde gaa ind paa Tankerne om Guldtd. Det ærede Medlem Hr. Drachmann udtalte som sin Overbevisning — og jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. Pürschel var enig med ham heri —, at hvis Venstre og Konservative havde faaet Flertal ved Valget, saa var det borgerlige Samarbejde nok blevet fortsat. Ja, jeg er heller ikke utilbøjelig til at tro, at det borgerlige Samarbejde i saa Fald var blevet fortsat, men ganske vist kun paa Betingelse af, at det konservative Folkeparti saa havde fratallet sit Krav om at faa Guldtden gennemført. Hvis Partiet havde været rede hertil, naar de to Partier var kommet ind med et Flertal, forstaar jeg ærlig talt ikke, at Partiet rejste Kravet med den Styrke, som det gjorde.

Dahlgaard: Jeg skal selvfølgelig ikke benægte, at der indenfor Næringsmiddelindustrien kan findes Virksomheder, som